

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság dr. Gulyás Lajos ... szám alatti ügyvéd által képviselt ... szám alatti lakos felperesnek - dr. Horváth Zoltán jogtanácsos által képviselt ... szám alatti alperes ellen felmentési időre járó átlagkeresete, szabadság megváltás, és 13. havi illetmény megfizetése iránt a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróságon indult perében 2009. szeptember 9-én kelt 1.M.343/2009/4. számú ítélet ellen az alperes által benyújtott 5. sorszámú fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperes szabadságmegváltásra irányuló keresetét elutasítja, az elsőfokú perköltség összegét 40.000.- (Negyvenezer) forintba leszállítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 20.000.- (Húszezer) forint fellebbezési perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az államnak 13.460.- (Tizenháromezer-négyszázhatvan) forint első-másodfokú le nem rótt illetéket, ezt meghaladóan az illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 4 hónap felmentési időre járó átlagkeresetet, 13 nap szabadságmegváltást és 13. havi részilletményt és ennek késedelmi kamatát, valamint 50.000.- forint perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint a felperes vezető pedagógusként állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél, akinek jogviszonyát az alperes felmentéssel megszüntette és a felmentési idő felére munkavégzési kötelezettség alól a felperest mentesítette. Az alperes a perben elismerte, hogy a felperes korábbi hivatásos szolgálati jogviszonyban töltött idejét a közalkalmazotti jogviszonyban töltött időbe be kell számítani, így a követelést részben elismerte, 4 hónap felmentési időre járó

átlagkereset vonatkozásában és a 13. havi részilletmény tekintetében nem vitatta azt. Vitatta a szabadságmegváltás címén előterjesztett igényt.

A bíróság az elismerés alapján kötelezte az alperest a nem vitatott felperesi igény alapján a felmentési időre járó 869.280.- forint átlagkereset és 13. havi részilletmény címén 70.593.- forint megfizetésére.

A szabadságmegváltás kapcsán kifejtette, hogy a felperes esetében nem jogellenes munkaviszony megszüntetésről van szó, amellyel meghosszabbodna a közalkalmazotti jogviszony, ezért a szabadság megváltására köteles az alperes 134.535.- forint összegben.

Az alperes fellebbezésében egyrészt vitatta már a követelés jogalapját is és kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását.

Amennyiben pedig a jogalap tekintetében helytálló lenne az elsőfokú ítélet, úgy a szabadságmegváltás tekintetében kérte a kereset elutasítását, hivatkozva arra, hogy a Nógrád Megyei Bíróság az alperessel szemben korábban hozott 2.Mf.20.346/2008/5. számú ítéletében is hasonló gyakorlatot követett.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A megyei bíróság az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés nagyobb részt megalapozatlan.

Tekintve, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban a követelés jogalapját elismerte és elismerésére alapítva hozott marasztaló ítéletet a megyei bíróság, így a fellebbezési eljárásban alaptalanul vitatta az elismert követelésen alapuló ítéleti rendelkezéseket.

Így a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet nagyobb részben a megyei bíróság helybenhagyta.

A szabadságmegváltásra vonatkozóan pedig az alperes által megjelölt megyei bírósági gyakorlatra hivatkozva a keresetet elutasította. A perbeli felhívott jogesetben az elsőfokú bíróság teljes egészében elutasította a 2.M.453/2007/8. számú ítéletével a felperes keresetét. Ezt az ítéletet nagyobb részt megváltoztatta a megyei bíróság, kötelezve az alperest felmentési időre járó bér és részilletmény megfizetésére, míg a szabadság megváltás tekintetében elutasító rendelkezést helybenhagyta, utalva arra, hogy a felmentési időben szabadságot nem is igényelhetett a felperes.

Ugyanazon alperes ellen indított perében tehát a megyei bíróság korábban elfoglalt álláspontjának megfelelően hozott döntést a szabadságmegváltás tekintetében.

Mivel a fellebbezés nagyobb részben eredménytelen maradt, így kötelezte a Pp. 239. § és 84. § (1) bekezdése alapján az alperest felperes fellebbezési részperkötségének a megfizetésére, míg a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt illetéket pervesztessége arányában a felperesnek kell viselni. Ezt meghaladóan az alperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt illetéket az állam viseli.

Balassagyarmat, 2010. január 7.

Dr. Pappné dr. Makka Éva sk. a tanács elnöke

Dr. Barsi József sk. előadó bíró

Dr. Nagy Andrea sk. bíró